

Kontrarevolučná dogma

Plinio Corrêa de Oliveira

28. februára 2021 ✝ Cirkev ✝ Revolúcia a kontrarevolúcia

Po celé stáročia boli v Cirkvi dva protichodné prístupy k Nepoškvrnenému počatiu Panny Márie. Aj keď by bolo prehnané tvrdiť, že všetci, ktorí sa stavali proti tejto doktríne, konali z revolučných pohnútok, faktom zostáva, že všetci, ktorí z revolučných pohnútok konali, neúnavne proti nej bojovali. Zasa na druhej strane všetci, ktorí podporili dogmatickú proklamáciu doktríny, minimálne v tejto veci vyjadrili kontrarevolučný postoj. Takže v strete dvoch teologických prúdov bol istým spôsobom sprítomnený boj medzi Revolúciou a Kontrarevolúciou.

Jedným z obzvlášť kontrarevolučných krokov pápeža Pia IX. počas celého jeho pontifikátu bolo vyhlásenie dogmy o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Prečo to bola mimoriadne kontrarevolučná akcia, nenávidená predovšetkým nepriateľmi Cirkvi? Z troch dôvodov, ktoré si rozoberieme.

Pápež Pius IX.

zdroj: wikimedia commons

Prvý dôvod: antiegalitarizmus

Dogma o Nepoškvrnenom počatí Presvätej Bohorodičky učí, že Matka Božia bola od samého počatia nepoškvrnená hriechom – že ani jediný okamih jej života nebol poškvrnený čo i len tieňom prvotného hriechu. Ona sama a prirodzene náš Pán Ježiš Kristus boli oslobodení od tejto škvrny, ktorá sa týka všetkých ostatných potomkov Adama a Evy.

Preto Mária nepodliehala nijakým slabostiam, ktoré sú príznačné pre padlého človeka. Nepodliehala zlým vplyvom ani zlým sklonom. Všetko v nej harmonicky smerovalo k pravde a dobru – teda k Bohu. V tomto zmysle je Mária vzorom dokonalej slobody – to znamená, že všetko, čo jej rozum osvietený vierou považoval za dobré, jej vôľa dokonalým spôsobom plnila. Mária nemala žiadne vnútorné bariéry, ktoré by jej bránili v praktizovaní cností.

Plnosť milosti tento stav ešte posilňovala. Týmto spôsobom jej vôľa s nepredstaviteľným elánom smerovala k všetkému, čo bolo pravdivé a dobré.

Vyhlásenie, že obyčajný človek sa teší takémuto mimoriadnemu privilegiu, robí dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie principiálne antiegalitárnou (antirovnostárskou), pretože poukazuje na obrovskú nerovnosť v Božom diele. Dokazuje Máriinu absolútnu nadrženosť nad všetkými ostatnými bytosťami. Preto vyhlásenie tejto dogmy rozpálilo nenávisťou srdcia revolučných rovnostárov.

Druhý dôvod: nepoškvrnená čistota

Existuje však hlbší dôvod, prečo Revolúcia nenávidí dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie.

Revolúcia sa vyžíva v zle, spolupracuje so zlými ľuďmi a vo všetkom sa usiluje nájsť zlo. Na druhej strane zas všetko, čo je nevinné, v nej vzbudzuje hlbokú nenávisť. Preto samotná predstava, že nejaká ľudská bytosť môže byť od samého počiatku svojej existencie úplne bez poškvrny, je pre revolucionárov odporná.

Predstavme si človeka, ktorého zožiera nečistota. Taký človek sužovaný nečistými sklonmi sa hanbí za to, že im podľahol, čo ho deprimuje a ničí. Voči Nepoškvrnenej Panne, ktorá ako stelesnenie transcendentálnej čistoty nemala v sebe ani najmenší príklon k telesnej žiadostivosti, pociťuje nenávisť a pohrdanie, pretože jej cnosť drví jeho pýchu.

Vyhlásením, že Najsvätejšia Panna Mária bola slobodná od pýchy a zmyselnosti a všetkých revolučných sklonov, proklamácia dogmy o jej Nepoškvrnenom počatí slávnostne potvrdila jej absolútnu kontrarevolučnosť. O to viac to podnietilo revolučnú nenávisť k dogme, ktorú vyhlásil Pius IX.

Tretí dôvod: pápežská neomylnosť

Veď si tretí dôvod, pre ktorý revolucionári majú v nenávisti dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Ide o prvú dogmu v dejinách Cirkvi, ktorá bola proklamovaná na základe pápežskej neomylnosti.

V tom čase táto dogma ešte nebola definovaná – v Cirkvi jestvoval trend, podľa ktorého je pápež neomylný, iba keď predsedá koncilu. Pápež Pius IX. sa pri proklamovaní dogmy o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie dovoľával privilegia neomylnosti nástupcov svätého Petra po obvyklej konzultácii s teológmi a biskupmi.

Liberálnym teológom sa to javilo ako začarovaný kruh v uvažovaní. Ak pápežská neomylnosť ešte nebola definovaná, ako sa mohol pápež na ňu odvolávať? Pritom to bolo úplne naopak: Využívajúc v praxi pápežskú neomylnosť Pius IX. potvrdil, že Kristovi námestníci majú takéto atribúty.

Pápežské vyhlásenie novej dogmy spôsobilo v revolučných kruhoch výbuch rozhorčenia, u kontrarevolucionárov zase veľké nadšenie. Na jej počesť sa dievčatá na celom svete začali krstiť menami: Conception, Concepcion alebo Concepta, aby boli zasvätené Nepoškvrnenému počatiu Panny Márie.

Prenesenie vojny na územie nepriateľa

Pápež Pius IX. bol vždy pripravený na protiofenzívu a prenesenie vojny na nepriateľské územie. Urobil tak v Ženeve – liahni kalvinizmu, najradikálnejšej formy protestantizmu.

Keď vďaka zmene švajčiarskeho zákona bolo možné v Ženeve postaviť katolícku katedrálu, Pius IX. okamžite nariadil umiestniť tam sochu Nepoškvrnenej – aby svedčila o tejto dogme mestu, v ktorom sa kalvíni, luteráni a ďalší protestanti stavali proti nej silnejšie než kdekoľvek inde. Hľa, pozoruhodný príklad toho, ako tento kontrarevolučný pápež chápal vodcovstvo v boji proti Revolúcii.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z partnerského webu PCH24.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kontrarevolucna-dogma/>